

Tips för ett lyckat röstprov

Vad roligt att du vill läsa in böcker för Storytel och Din röst! Här kommer lite tips och råd för hur du gör för att läsa in ett riktigt bra röstprov. På nästa sida hittar du texten som du ska läsa in.

1) Förbered din inläsning

- Läs igenom texten högt ett par gånger.
- Skriv gärna ut texten och markera där det passar för exempelvis en paus eller extra betoning.
- När du läser in ditt röstprov kan mikrofonen som finns i datorn räcka, men kontrollera att den fungerar och att det låter bra innan du sätter igång.
- Kontrollera så att mikrofonen är inställd på en lagom ljudnivå. Tänk på att ljudnivån på mikrofonen inte är samma som ljudnivån på det ljud som du hör från högtalarna på din dator.
- Se till att det är tyst omkring dig, stäng av telefonen och annat som kan börja låta. Stäng dörrar och fönster.

2) Läs in ditt röstprov

- Håll ett lagom tempo när du läser. Ett röstprov på ca 2 minuter och 45 sekunder (+/- 15 sek) betyder att du läser lagom snabbt.
- Håll en jämn nivå på rösten, tala som om lyssnaren satt på andra sidan bordet.
- Lyssna igenom ditt röstprov och se till att du är helt nöjd med din inläsning och med ljudet på inspelningen.
- När du tycker att ditt röstprov är helt perfekt sparar du filen i mp3-format. När Din röst lanseras kommer du att ladda upp ditt röstprov på din personliga inläsarsida.

Om du inte redan har skickat ett mail till dinrost@storytel.com så gör det nu! Då får du veta först av alla när Din röst drar igång och du kan ladda upp ditt röstprov och vara med vår talangjakt för att bli nästa stjärninläsare.

Lycka till!

Kapitel fyra

En is, en grop, ett fall

(– Det där med skrillor är en sån jävla svennig grej.)

Jag vaknar en minut innan klockan ska ringa. Det första jag tänker på är Anna och det andra jag tänker på är Anna. Innan vi skildes frågade jag om hon ville ses igen.

Det var bra frågat.

Jag ser honom så fort jag kommer in i tunnelbanehallen. Han sitter ihopkurad och ser ut att skaka av kölden. Det har smällt på rejält under natten. Utan att tänka på varför märker jag hur jag går bort mot honom och sätter mig bredvid.

– Det är du som heter som en fågel.

Det tar ett tag innan han reagerar. Han har sin kapuschong över huvudet och stampar med ena foten i marken. Som om han höll takten. Till tystnaden. Till minusgraderna.

– Vad sa du?

– Det är du som är Crow och som ritar ditt namn på fönsterna!

– Vem är du?

När han säger så är det något som blixtrar till i huvudet. Nästan som om han påminner mig om något.

– Jag heter Gunnar. Jag är på väg till jobbet. Det ser inte du ut att vara direkt. Har du varit på fest?

– Nej. Knappast. Vad jobbar du med?
– På bygge. Jag har varit sjukskriven, men nu är jag igång igen.

– Alla borde vara sjukskrivna ... Den enda friska människa jag känt är död. Hajar du så fett sjukt?

– Japp. Vad dog han av? Knark?

– Knappast. Han slängde sig framför en av de där.

Crow pekar mot ett tåg som kommer in på andra sidan. Ett släckt tåg som dundrar fram utan att stanna. Bara chaufförshytten är upplyst. Ser otäckt ut.

– Han är självmördare?

– Ingen är självmördare. Bara den som redan är dödad av den här jävla stan kastar sig framför skittåget.

– Av den här stan?

– Eller nån annan störd stad. Det är knappast någon skillnad.

– Du får ursäkta, men jag tycker det hela låter makabert.

När jag säger det där sista hoppar han till. Han slutar stampa takten och stirrar på mig.

– Varför säger du så? Varför säger du makabert?

– För att du inte verkar kunna bestämma dig för om han var frisk eller sjuk.

– Men varför sa du makabert? Varför sa du just det ordet? Liksom helt sjukt. Min kompis sa alltid det där svenneordet. Använde det jämt. MAKABERT.

Han är tyst ett tag innan han fortsätter.

– På tal om makabert. Har du hört om isen?

